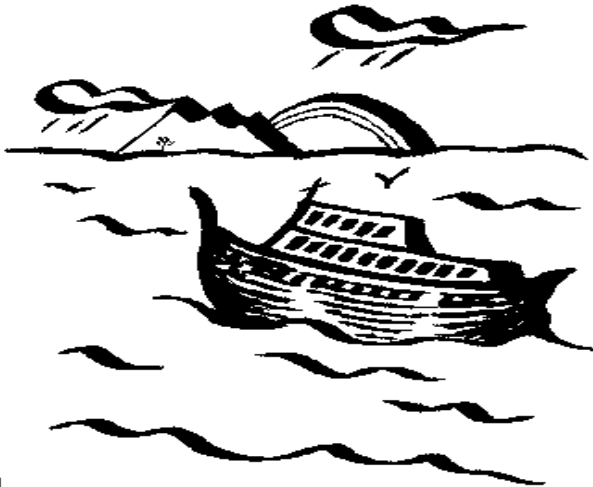

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

37 ste jaargang
20 maart 2016

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Gebed van Franciscus

Heer, maak mij een instrument van uw vrede.
 Waar haat het hart verscheurt, laat mij liefde brengen.
 Waar wordt beschuldigd, laat mij vergeving schenken.
 Waar verdeeldheid mensen van elkaar vervreemdt,
 laat mij eenheid stichten.
 Waar twijfel knaagt, laat me geloof brengen.
 Waar dwaling heerst, laat me waarheid uitdragen.
 Waar wanhoop tot vertwijfeling voert,
 laat hoop doen herleven.
 Waar droefenis neerslachtig maakt,
 laat me vreugde brengen.
 Waar duisternis het zicht beneemt,
 laat me licht ontsteken.

Maak dat wij niet zozeer zoeken om getroost te worden,
 als wel om te troosten.
 Om begrepen te worden als wel om te begrijpen.
 Om bemind te worden als wel om te beminnen.

Want wij ontvangen door te geven.
 Wij vinden door onszelf te verliezen.
 Wij krijgen vergeving door vergeving te schenken
 en wij worden tot eeuwig leven geboren
 door te sterven. Amen.

St. Franciscus van Assisi 1182-1226

Wij wensen U gezegende Paasdagen

PASEN Johannes 20 :1 -18 Jesaja 25 : 6 -9 *(Bert Oosthoek)*

Ieder jaar is het weer een aangrijpend verhaal.

Je ziet het voor je: Maria die ronddoelt in de graftuin.

Ze kon het vast niet meer uithouden, in haar huis, in haar bed.

De onrust dreef haar naar het graf van Jezus. Ze wilde bij Hem zijn. Bij die liefste mens.

Het graf is leeg. "Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem naar toe hebben gebracht."

Als de andere twee leerlingen weer naar huis gaan, blijft Maria achter. Ze kan maar niet weggaan, lijkt het.

Maria verbeeldt het wanhopig zoeken naar een verloren geliefde. En tegelijkertijd het zoeken naar een verborgen God. Vol van verdriet en angst dat Die zich niet meer vinden laat. Dat alles verloren is en dat zij zelf verloren is.

Haar innerlijke stem spreekt soms ook in ons. "Waar bent U God in deze wereld? Ik zoek U, maar ik weet niet of ik U ooit wel vinden zal. Of U er wel werkelijk bent en of U mij helpen zult.

Of U er eigenlijk wel toe doet in mijn leven?

Bent U wel te vinden, midden in mijn bestaan?

Ik belijd het wel.....maar is het werkelijk waar en heb ik ook iets aan U?

Bent U wel relevant voor mij? Ik zoek U God met hart en ziel ..."

Maria moet Hem vinden.

Iets van die zoektocht herkennen wij. Wij zouden God ook willen vinden, willen ervaren. Maar we zijn niet altijd zo gedreven op zoek. Ik denk dat we meer lijken op de leerlingen die thuis gebleven zijn. Ze zijn niet meegegaan met Maria, Petrus en de andere leerling.

De Opgestane zal eerst naar ons moeten komen, willen we een glimp van Hem zien.

Het is opmerkelijk hoe de drie die het graf zijn ingegaan, alle drie iets anders zien:

- De ongenoemde leerling ziet de linnen doeken en gelooft. Maar wat hij gelooft weten we niet.
- Petrus blijkt oog te hebben voor het detail: hij ziet de lijkwaden en de zweetdoek opgerold. Van hem wordt niet gezegd dat hij gelooft.
- Maria ziet twee engelen, een aan het hoofdeinde en een aan het voeteneinde, zoals de cherubs boven de ark van het verbond in de tempel.

Vreemd dat ieder iets anders ziet. Blijkbaar kan dat dus en daar is niets mis mee. Dat ieder het open graf (en het geloof in de Opgestane) op eigen manier interpreteert en beleeft.

God gaat met ieder zijn eigen weg.

Maria kan niet los komen van het graf. Tot een stem haar vraagt: "Vrouw, waarom huil je? Wie zoek je?"

Ze dacht dat het de tuinman was, lezen we.

Voor de schilder Rembrandt is Jezus de tuinman. Zo schildert hij Hem: een tuinman met een zonnehoed en een schop in de hand. Hij is op blote voeten, want Jesaja profeteerde al dat elke laars die dreunend stampst eens verdwijnen zal.

De tuinman onttrekt het zicht op het graf. Hij staat er letterlijk met zijn rug naar toe, want de dood is hem geen blik meer waardig. Hij houdt in zijn linkerhand een schop.

Want hij is de nieuwe mens, de nieuwe Adam, geroepen om de aarde te bewerken en te maken tot een bloeiende tuin. Daarin gaat hij ons voor.

Zijn rechterhand zegent Maria. Hij is getooid met een grote strooien hoed. Een zonnehoed. Want het is licht en helder, daar in die tuin.

In zo'n tuin zou die tafel van Jesaja kunnen staan, die God zal aanrichten, van spijs en merg en uitgelezen wijnen. Een tafel waar iedereen aan mag schuiven. Iedereen is er. Vriend of vijand, vreemden, ontheemden: dát is geweest, hier is ieder thuis. God veegt de tranen weg.

Rembrandt heeft de tuinman een schop in de hand gegeven.

Wat gaat hij planten? Ik denk zonnebloemen. De Helianthus Gigantus; de reuze zonnebloem. Zonnebloemen richten hun hoofd voortdurend in de richting van de zon.

Zoals Maria zich omdraait in de richting van de tuinman. Zonnebloemen rijpen omdat ze zich voortdurend wenden naar het licht. Ook mensen moeten het hebben van het licht. Wij kunnen niet zonder het licht van Pasen.

Maria moet Jezus loslaten. Haar eigen weg vervolgen. Maar het licht draagt ze bij zich. En de hoop dat ze er niet verloren bij zal lopen. Dat de wereld niet verloren zal zijn. Dat er een tuin zal zijn met een tafel.

“Hem zij de glorie, want Hij die overwon, zal nooit verlaten wat zijn hand begon.

Samenvatting kerkenradsvergadering (14 maart, *secr.*)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Bert Oosthoek van harte welkom. De dominee houdt een inleiding over JUDAS, nav het boek van Fik Meijer (zie blz. 27). Wat motiveerde Judas om Jezus te verraden?

De notulen zijn een correcte weergave van de vorige vergadering.

Wij wensen U gezegende Paasdagen

De ingekomen en uitgestuurde post.

- Er is veel mailverkeer geweest in de voorbereiding van de doopdienst van 21 febr.
- Een kleine kring leden werd wekelijks op de hoogte gehouden over het verloop van de ziekte van Chiel Berkman.
- Er is een Paasgroet binnengekomen van het IPNZE.
- De Nieuw Apostolische kerk in Denia stelt haar programma voor haar 60+ leden ook open voor onze leden. Hun programma zal op het prikbord worden gehangen.
- Bram Gerth onderzoekt voor ons of KR leden getraind moeten worden op het gebruiken van een Defibrillator. Wordt vervolgd.

Pastorale zaken.

- Wilt u dominee Bert Oosthoek (met partner Nynke) graag op bezoek, bel hem dan even (965 785 045).
- Ieder was weer heel enthousiast over de bloesemtocht die traditioneel wordt uitgezet door Allard en Ypie Draaisma. (Ze doen dit ook voor de Ned.Club in Denia).
- Over de doopdienst op 21 febr. hebben we vele positieve reacties ontvangen.
- De inloopochtend op 23 febr. is goed bezocht. Het ging over Psalm 137 in de Bijbel. Met name de laatste teksten zijn gruwelijk. Hoe moeten we dat interpreteren?.
- De volgende inloopochtend is op dinsdagmorgen 15 maart. Deze zal ook gaan over het boek van Piet Schelling met als titel: Vreemd en bizar. Genesis 39 Hoofdstuk 9.
- De Goede Vrijdag dienst, die om 11 uur start, zal in de zelfde stijl zijn als de afgelopen jaren.

Wij wensen U gezegende Paasdagen

- De Paasmorgen starten we om 9.30 uur met een Paasontbijt. De organisatie is ook dit jaar weer in handen van Mia, Atie en Martine (MAM).
- Op woensdagmorgen 11 mei zal de gemeentevergadering plaatsvinden, waarvoor alle leden van harte worden uitgenodigd.

Kerkband. Ieder wordt weer gevraagd om een bijdrage te leveren. Ook u kunt teksten aanleveren die u van belang vindt voor ons allen.

Rondvraag.

- De twee damesfietsen die wij beschikbaar hadden, zijn goed terecht gekomen.
- De tuin van de pastorie is onderhouds armer gemaakt maar tevens mooier.
- De oprit van de pastorie is zeer ongelijk en moet nog gladder gemaakt worden om struikelen te voorkomen.

Sluiting. Met een gezamenlijk Onze Vader, sluiten wij de vergadering.

Daarna genieten we in een informele sfeer van hapjes en drankjes samen met Bert en Nynke Oosthoek.

Geachte kerkbezoeker,

**Graag maakt de redactie van de Kerkband u er op attent dat in de nacht van zaterdag 26 maart naar Paaszon-
dag 27 maart, de klok een uur VOORUIT gezet moet worden.
Hoewel de nacht een uur korter is, willen we toch graag dat u om 9.30 in de kerkzaal bent om mee te genieten van het Paasontbijt. De intekenlijst voor het Paasontbijt (kosten 4 euro) ligt voor u klaar op de glazen tafel.**

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Chez Baudet, maart 2016 *(afscheidsgroet van Paul en Nelleke Saraber)*

Lieve mensen,

Vanuit een koud, nat en winderig Frankrijk denken wij nog vaak terug aan de spaanse warmte. Wij bedoelen niet het klimaat, maar de warmte van jullie: een aparte, bijzondere en spontane protestantse interkerkelijke gemeente te Denia.

Het overtrof al onze verwachtingen. Vanaf de eerste dag al voelden wij ons thuis. Wij werden op de eerste zondag welkom geheten en gingen daarna op verkenning. Met velen hebben wij kennis gemaakt en wij hebben vele diepgaande gesprekken gevoerd, vaak rondom de tafel en met een glas spaanse wijn. Van te voren dachten wij dat jullie een "gezapige" gemeente zouden zijn, maar dat was een totaal verkeerd beeld. Een erg vitale groep zijn jullie, die meedenkt en het mooie is dat er ook verschillend gedacht kan worden.

Dat wij kerst konden vieren bij jullie met onze kinderen en kleinkinderen blijft voor ons onvergetelijk. Evenals de 70ste verjaardag van Nelleke en de prachtige taart van Alba en Dario! Velen hebben wij thuis bezocht en wij weten nu waarom jullie in Spanje wonen. Waar wij wel moeite mee hadden waren de prachtige zwembaden die helaas te koud waren om er in te duiken. Maar gelukkig hebben wij ook nog in de zee kunnen zwemmen.

Het was voor mij een hele ervaring om tien maal achtereen een kerkdienst, annex overdenking, te houden. Het werd een uitdaging voor mij maar ook voor jullie. Graag wil ik de Edo en Cor bedanken voor jullie orgelspel. Geweldig!

Het enige trieste was en is de ziekte van Giel Berkman.

Kinderen van ons vertoefden na kerst in hun huis, daarom voel je je nog meer met elkaar verbonden. Tiny en Giel wij blijven aan jullie denken en hopen.....

Dat het allemaal zo goed verliep was vooral te danken aan ons "grote kompas", die regelde, meedacht, influisterde en ons hielp:

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Dank je wel Derk!

Zondag 31 januari 2016 verlieten wij deze voliere met vele bontgekeurde vogels. Wij werden bedankt namens de gemeente door de vrolijke Bert en daarna toegezongen. Dat werd ons te machtig; het werd tijd om te gaan.

Dank jullie wel! Wees Gode bevolen....

Een woord van dank

(Maria Jobse)

Nu ik sinds 6 weken in het verpleeghuis Montebello woon (10 km ten westen van Benidorm), wil ik al mijn vrienden in de kerk van Denia hartelijk bedanken voor alle mooie jaren (circa 35), die ik samen met jullie de erediensten mocht bijwonen.

Vandaag was wel een heel bijzondere dag want ik luisterde net naar de doopdienst van ds. Bert Oosthoek en wil u bedanken hiervoor en ook Edo die het mogelijk maakte dat we tot in de verste uithoeken van de wereld naar de diensten kunnen luisteren. Ik zet het zelfs in mijn dropbox zodat ook mijn kinderen er naar kunnen luisteren.

Ik heb het hier heel fijn, er is een erg goed restaurant en voor elke beurs wel een leuk appartement. Een weekje logeren is hier ook mogelijk en zelfs langer maar niet allemaal tegelijk. (grapje) Het ga U allen goed en ik wens u Gods zegen ! De hartelijke groeten van Maria Jobse.

Hier mijn adres van Montebello in La Nucia:

Maria Jobse
Calle Sierra de Bernia 34
0530 La Nucia

Mijn telefoonnummer is:
tel 966875616 (en U wordt doorverbonden naar mijn kamer 706)

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Met Jezus in het Paradijs

(ingebracht door Henk de Jong)

Jezus' laatste gesprek van mens tot mens was- typerend- met een misdadiger. De pijnlijke omstandigheden van dit gesprek op Golgota gaven daar natuurlijk aanleiding toe.

Hij kreeg een verzoek van de man die aan het kruis naast Hem hing: 'Jezus, denk aan mij wanneer U in uw koninkrijk komt.' Dit moet Hem bijzonder in de oren hebben geklonken. Al uren onderging hij gelaten het spotten van de mensen om Hem heen. Maar wat Hem nog het meest verdrietig maakte, was het ongeloof en de blindheid die daar onder schuilgingen. Terwijl Hij gekruisigd werd, bad Jezus met zoveel woorden tot zijn Vader: 'Vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen'. ¿Wisten ze dan echt niet dat ze de Zoon van God voor zich hadden? ¿Wisten ze niet dat het de langverwachte Messias was die zij hier aan het kruis lieten nagelen?

Hoe Jezus over zichzelf dacht, stond hen toch wel goed voor ogen, zo blijkt uit de spot van de leiders: 'Anderen heeft Hij gered, laat Hij nu Zichzelf redden als hij de Messias van God is, zijn uitverkorene! En in de zelfde trant dreven ook de soldaten en één van de twee misdadigers die met Hem gekruisigd waren de spot met Jezus' claim op het koningschap.

Ze geloofden het gewoon niet. Want geef toe.... ¿ Hoe kan de Messias, de koning der Joden, eindigen als een opgehangen misdadiger? Jezus' lijdensweg vormt voor deze spotters het grootste teken dat zijn pretentie volksmisleiding was.

Belijdenis

En dan is daar plotseling die andere misdadiger die de eerste terechtwijst.

Hij erkent Jezus' onschuld en wendt zich vervolgens rechtstreeks tot Hem: 'Jezus, denk aan mij wanneer U in uw koninkrijk komt 'Hier klinkt niet gewoon een verzoek, hier klinkt- gezien de omstandigheden- een regelrechte belijdenis.

Deze misdadiger erkent Jezus' koningschap. Sterker nog, hij gaat

Wij wensen U gezegende Paasdagen

er gewoon vanuit. Het lijdt voor hem geen twijfel dat Jezus in zijn koninkrijk zal komen.

Dat deze koning diep lijden doorstaat op Golgata is voor hem juist geen tegenindicatie. Hij heeft dieptezicht: hij ziet de straf van een onschuldige en hoopt dat ook hij van dit offer de vruchten mag plukken. Deze belijdenis moet Jezus inderdaad troostvol in de oren hebben geklonken. Te midden van blind ongeloof, spot en hoon, hangt hier iemand naast Hem die Hem oprecht aanspreekt met een eenvoudig verzoek, een heldere en ondubbelzinnige belijdenis.

Jezus' antwoord klinkt even helder en ondubbelzinnig: 'Ik verzeker je, nog vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn'. Zijn woordkeus, 'Paradijs' in plaats van koninkrijk, benadrukt het ongerepte van het leven dat deze stervende misdadiger te wachten staat.

Een nieuw begin, zoals in het paradijs, vrij van schuld!

Van de overheid kreeg hij zijn verdiende straf, maar Jezus belooft hem onverdiende vrijspraak. Niet in de verre toekomst, zoals de man waarschijnlijk hoopte, maar al in het heden. Samen met Jezus, door de dood heen, de hemelse heerlijkheid tegemoet.

Oprecht

Ook dit was geen misleiding, want het werd Pasen. Dat God Jezus uit de dood deed opstaan, vormde de meest krachtige bevestiging van Jezus' pretentie.

Ja, Hij is Gods Zoon, de lang verwachte Messias! Jezus leeft. En ook wij, misdadigers, mogen leven met Hem. Ook wij mogen vertrouwen op zijn belofte aan het kruis. We weten niet waarvoor de bewuste misdadiger de doodstraf had gekregen. Ongetwijfeld ging het niet om een klein delict. Des te verrassender is de eenvoud waarmee de deuren van het paradijs zich voor hem openen:

'Vandaag nog' zegt Jezus. En dat geldt ook vandaag nog voor ieder die maar wil. De enige vereiste is een oprecht verzoek aan het adres van Jezus: 'Denk aan mij'.

Myriam Klinker, docent N.T. aan de TU Kampen

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Tot in de derde en vierde generatie.....*(ingebracht door*

Bram Gerth)

Mozes vraagt aan G'd om hem Zijn Majesteit te laten zien. Terwijl Mozes alleen de achterkant van de "sjechina", de aanwezigheid van de Eeuwige kan zien, noemt de Eeuwige Zijn eigen naam en somt Hij de de eigenschappen op die Hem tot G'd maken. Adonai Adonai, eel rachoem wechanoen.....de Eeuwige blijft altijd Eeuwige, alom tegenwoordige G'd, Hij is barmhartig, genadig, lankmoedig, vol van liefde en waarheid. Hij is het die liefde blijft betonen aan duizenden generaties, die misdaad, schuld en zonden vergeeft maar niet ongestraft laat de verkeerde daden die de ouders doen, bij de kinderen, de kleinkinderen, tot zelfs in de derde en vierde generatie.

Met het eerste deel van deze goddelijke beschrijving hebben we weinig moeite, maar met het tweede gedeelte hebben we het lastiger. De G'd van liefde die verkeerde daden niet vergeet en zelfs de kinderen en kleinkinderen daar nog voor straft! Daarin is in onze ogen de rechtvaardigheid ver te zoeken. Umberto Moshe David Cassuto, hij overleed in 1951, interpreteert deze harde opstelling op een voor mij mooie manier. Volgens hem is de tekst in zijn simpele betekenis gericht aan het hele volk Israël als entiteit in de tijd, door alle generaties heen. Als een man zich bezorgd maakt over de eventueel verkeerde activiteiten van zijn kinderen en zijn kleinkinderen dan moet hij met die zelfde bezorgdheid zijn eigen activiteiten tegen het licht houden. De Thora spreekt hier een waarschuwing uit zodat de man (vrouw) zich verre houdt van verkeerde zaken want, in het totale bestaan van het volk als geheel, zou het zo kunnen zijn dat kinderen en kleinkinderen de gevolgen zullen ondervinden van dat wat de ouders en grootouders hebben gedaan of nagelaten hebben te doen.

Wij wensen U gezegende Paasdagen

We hebben ons op de twee inloopochtenden van Ds. Bert Oosthoek en Nynke, verdiept in gedeelten van de Bijbel waar we niet zo goed weg mee weten en ons afgevraagd welke betekenis ze zouden kunnen hebben in de tijd waarin wij leven.

Welnu, Umberto Cassuto houdt ons voor dat het een waarschuwing is aan onze huidige generatie, want wat wij doen en misschien nog erger, laten, heeft niet alleen consequenties voor onszelf maar ook voor de toekomstige generaties die wij misschien helemaal nooit zullen ontmoeten.

Onze geestelijke bagage, levenswandel en -houding brengen we, bewust of onbewust, over op de volgende generatie.

Daarmee raken we aan het begin van dit Bijbelgedeelte waar eigenlijk gezegd wordt; de Eeuwige zal altijd zijn, als jijzelf maar barmhartig bent en genadig, lankmoedig, vol van liefde en waarheid. Want als je dat in je leven centraal stelt dan kom je helemaal niet toe aan dat tweede gedeelte waar wij zo 'n moeite mee hebben.

Makkelijk is het niet wat, mij betreft althans. Maar we worden wel met de neus op het feit gedrukt dat we moeten blijven proberen verantwoord te leven. Voor onszelf en voor de generaties die na ons komen want die worden geconfronteerd en zo u wilt, gestraft met de fouten die wij nu maken.

Vrij naar een uitleg van rabbijn ten Brink.

PAAS-MANTRA

**Wij aanbidden u Christus en loven U
omdat
Gij door Uw Heilig Kruis de wereld verlost hebt.**

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Deugd en/of ondeugd van.....

(Cor Pors)

Dit is de naam van een nieuwe rubriek in de kerkband. Het is een plaats waar onze gemeenteleden een leuke, interessante of een beetje ondeugende belevenis in een kort verhaal in proza kunnen weergeven. Er is gigantisch veel talent in onze kerk en er zijn ook heel gewone mensen, die best wel eens een eerlijk verhaal kwijt willen.

In het algemeen is het niet interessant om een opsomming te lezen van : geboren vóór de oorlog, getrouwd, vier kinderen, was leraar nu pensionista, enz. enz., maar een leuke belevenis daar is iedereen in geïnteresseerd. Vandaar de wat prikkelende titel. Het is ook een unieke gelegenheid om elkaar eens van een andere kant beter te leren kennen.

U kunt uzelf opgeven als auteur voor de volgende maand óf u wordt door mij benaderd. Wees niet bang, durf te schrijven!

Het vijfde verhaal is van **Fred Kramer**, dat/die u hieronder ziet afgebeeld:

Als derde zoon werd ik op 16 december 1948 geboren in Wormer, een dorp gelegen tegen de Zaanstreek. Hierna volgden nog twee meiden en een jongen. Voor die tijd was een gezin met zes kinderen heel gewoon. Wij woonden in een Gereformeerd buurtje met grote gezinnen. De straat en het plantsoen waren de speelplaatsen, want auto's waren zeldzaam.

De eerste jaren van mijn kindertijd verliepen zoals dat hoorde. De christelijke kleuterschool was net van start gegaan en uiteraard bezocht ik daarna de School met de Bijbel. Voor schooltijd hielp ik gedurende een uurtje de melkboer en verdiende daar f 2,- per week mee.

Van het gespaarde geld kocht ik een kano en heb ik heel wat

Wij wensen U gezegende Paasdagen

uurtjes doorgebracht op het Zwet, de grootste plas, direct tegen het dorp gelegen.

Na de lagere school werd ik naar de Christelijke Mulo in Wormerveer gestuurd, dichtbij het dorp. Mijn vader was bestuurslid van deze school, dus ik vermoed dat de keuze hiervoor niet helemaal objectief was. Gedurende deze vier jaar heb ik meer tijd besteed aan bijbaantjes dan aan mijn huiswerk. "Hierna ging ik het Christelijk Lyceum Zuid in Amsterdam. Noem het maar: gestuurd. Insprak was binnen het gezin een onbekend fenomeen, terwijl zeker mijn vader wel iets liberaler was dan mijn moeder.

Tussentijds, voordat ik naar de examenklas van het lyceum ging, ontmoette ik een zeeman, die mij vertelde hoe geweldig het varen op de wilde vaart wel niet was. Dit moet ongeveer in juni 1965 zijn geweest. In ieder geval nog ruim voordat de vakanties begonnen. Hij vertelde mij, dat zijn schip over twee dagen vanuit Hamburg naar Zuid-Amerika zou vertrekken.

Kort en goed: de volgende dag vertrok ik met mijn boekentas naar Amsterdam, maar nam vandaar de trein naar Rotterdam om aan te monstren als koksmat op hetzelfde Noorse schip als bovengenoemde zeeman uit Wormer. Op het laatste moment kwam er een kink in de kabel. De keuringsarts bekeek mijn paspoort en deelde mij mee, dat alles in orde was, maar dat een minderjarige niet zonder toestemming van de ouders het ruime sop kon kiezen.

Aangezien ik moeder An en vader Klaas niets over mijn escapades had willen vertellen, zou ook zeker niet verstandig zijn geweest, bracht mij dit in grote problemen. Ik was nog maar 17 jaar oud en had op die dag ook gewoon in de schoolbanken moeten zitten. De arts liet zich niet vermurwen en zocht eenvoudigweg het telefoonnummer op van mijn huisadres en

Wij wensen U gezegende Paasdagen

belde. Gelukkig was op dat tijdstip vader Klaas nog niet aanwezig, maar moeder An wel. Tot mijn stomme verbazing liet ze de arts weten geen enkel bezwaar te zien in mijn vertrek en dat haar zoon wat haar betreft zelf maar moest weten wat hij wilde doen. Voor de beste man was dit voldoende om mij het monsterboekje af te geven, waarna ik mij meldde bij de vertegenwoordiger van de rederij. Onmiddellijk werd ik aangenomen als koksmat en ik tekende een jaarcontract.

Maar hoe te komen in Hamburg? 's Avonds kwam ik terug naar Wormer om dit probleem met moeder te bespreken. Een gesprek met mijn vader leek mij niet handig, aangezien ik zijn reactie zeker kon voorspellen. Voor hem telde: school afmaken en studeren.

Kennelijk werd binnen dit huwelijk hier anders over gedacht, want mijn moeder gaf mij de volgende dag zonder medeweten van pa f 100,- om af te kunnen reizen naar Hamburg.

Om een lang verhaal kort te maken: ik bezocht Trinidad, Brits-Guyana, Barbados, Brazilië en Canada. Vanaf Canada ging de reis terug naar Schotland. Ik leerde vloeiend Noors en Engels spreken, maar leerde ook wat eenzaamheid en allen zijn betekende. Ik was de jongste van de bemanning die uit zeker tien nationaliteiten bestond. Je moest je gewoon staande zien te houden, wat overigens prima gelukt is en een geweldige levensles is geweest. Dat kan niemand je leren.

Tijdens de avontuurlijke reis had ik vele gesprekken met de eerste stuurman en die meende, dat, indien ik zou willen varen, ik terug naar school moest en de Zeevaartschool zou moeten afmaken, gezien mijn vooropleiding. Hij verscheurde mijn contract, betaalde mij uit en vanuit Schotland kwam ik met een coaster, in ruil voor twee kratjes bier weer aan in Rotterdam en duizend gulden rijker. Ik kocht meteen een nieuwe brommer die twee uur daarna door mijn oudste broer total loss werd gereden. De verzekeringsagent was zuurder dan een citroen. De school was alweer een maand begonnen, maar ik was wel overgegaan

Wij wensen U gezegende Paasdagen

naar de examenklas. Na het maken van enige zogenaamde taakstraffen werd de vrede met de rector getekend en slaagde ik in 1966 gemakkelijk voor mijn eindexamen. Omdat de toelating voor de studie diergeneeskunde inmiddels beperkt was, had ik een pakket gekozen wat meer richting gaf aan een studie economie of rechten. Wat weet je nu eigenlijk op die leeftijd? In ieder geval vond vader Klaas het verstandig om te gaan studeren, uiteraard aan de door Abraham Kuijper gestichte universiteit. Ik heb plezierige jaren doorgebracht in Amsterdam en heb daar ook gewoond op de Prins Hendrikkade en de nieuwe studentencampus Uilenstede. Mijn vader had een prima baan bij de Amstel brouwerij, verdiende goed, maar had wel tegelijkertijd drie studerende kinderen aan de universiteit en daarna kwamen er nog drie jongere kinderen. Wij kwamen niet in aanmerking voor een studiebeurs en voor mijn ouders was het nauwelijks mogelijk om drie uitwonende jongens te financieren. Omdat ik daardoor in permanente geldnood verkeerde heb ik Amsterdam feilloos leren kennen door dagelijks aan thuiswerkende naaisters materiaal te bezorgen om rokjes en jurkjes in elkaar te zetten. Mijn iets jongere zus liep er altijd gelikt bij. Wie appels vaart, die appels eet. Daarna solliciteerde ik voor een tijdelijk baantje bij een geldmakelaar, maar tijdelijk werd definitief.

Ik had werkelijk geen idee wat dit inhield, maar ik werd aangenomen en eindigde daardoor mijn studie voortijdig. Het financiële vak boeide mij enorm en ik kreeg te maken met de financiering van de staatsschuld, ziekenhuizen, woningcorporaties en alles wat te maken had met vrij ingewikkelde financieringsconstructies.

In deze periode kreeg ik verkering met Charlotte, die ook in Amsterdam woonde en daar werkte als verpleegkundige in een klein Christelijk ziekenhuis. Ik kende haar al vele jaren en had even zoveel vrijpartijtjes met haar gehad. Een soort stoplichtrelatie dus. Dat lag meer aan mij dan aan haar.

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Uiteindelijk werd de verhouding serieuzer en trouwden wij in 1972. Omdat wij beiden in Amsterdam werkten, was de keuze in Wormer te gaan wonen vrij vanzelfsprekend. In 1974 werd onze eerste zoon Martijn geboren, gevolgd door Evelien in 1978 en Arend-Klaas in 1980.

In 1978 ben ik samen met een collega een eigen bedrijf begonnen als geldmakelaars. Wij begonnen met zes man personeel en heel veel schulden. Wij maakten direct gebruik van de nieuwste tekstverwerkers van IBM en waren de meest innovatieve onderneming binnen een ingedutte wereld waar twee eeuwen lang gemakkelijk, zonder enige concurrentie veel geld werd verdiend. We hebben de matrassen even flink opgeschud. Het bedrijf was zeer succesvol en veroverde binnen enkele maanden een leidende positie in de geld- en kapitaalmarkt. In 1984 verkocht ik mijn aandeel van 50% aan een collega en ging door in de optiehandel die in de kinderschoenen stond. Ik was zeer nauw betrokken bij de oprichting van de optiebeurs.

Vanaf die tijd ben ik steeds in wisselende posities actief gebleven in de wereld van beleggingen op vrijwel elk gebied. Het kerkblad zou te klein zijn om alle wederwaardigheden hierover te vertellen. Momenteel houd ik mij met name bezig met de ontwikkeling van onroerend goed en ben beheerder van een beleggingsfonds. Ik heb het nog steeds naar mijn zin, hoewel diergeneeskunde mij ook zeker had geboeid. Maar ja, dingen gaan in het leven zoals ze nu eenmaal gaan en daar zul je het mee moeten doen.

Nu zijn we nog met z'n tweeën thuis, maar zien de kinderen met aanhang en zes kleinkinderen heel regelmatig. Vanaf 1996 komen wij met grote regelmaat in Moraira waar mijn broer en zus een huis hadden gekocht. Zowel het dorp, omgeving maar zeker ook de Kerkelijke gemeente in Denia, trekken ons. In 2000 hebben wij besloten een huis te gaan bouwen op de plek waar wij nu gedurende een vijftal maanden per jaar verblijven.

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Zou in de toekomst wel wat langer kunnen worden. De grond hadden wij een jaar of twee daarvoor gekocht. In september/oktober en november zijn we in Spanje en verblijven we de maand december weer in Nederland. We komen weer terug in januari en gaan einde van de maand februari weer terug, waar ik mij hobby met de postduiven beoefen. Ook ben ik sinds kort weer voor een periode de scriba van de NGK te Wormer, een flinke, vrij jonge gemeente. Over mijn hobby zou ik een heel jaar het kerkblad kunnen vullen. Als er belangstelling voor is, ben ik zeker bereid om over dit onderwerp eens een lezing te houden. Ik hoor het wel wanneer het zover is. Hartelijke groet, ook namens Charlotte.

Heilig (1 Korinthe15:1-3)

(ingebracht door Ypie Draaisma)

Ik weet nog goed dat de meester aan ons, kinderen van tien jaar, vroeg wat de betekenis is van het woord "heilig".

We dachten allemaal dat het "zonder zonde" betekent. Een al te brave klasgenoot, die nooit eens uit de pas liep, noemden we immers een heilig boontje. In de Apostolische Geloofsbelijdenis spreken we van een heilige, algemene, christelijke kerk.

De kerk is niet zonder zonde. Verre van dat. Het woord "heilig" betekent: aan God toegewijd. In het bijbels spraakgebruik zijn alle gelovigen "heiligen" en niet slechts enkelingen die door een kerkvorst zijn heilig verklaard. De Bijbel is geen dood boek.

De heilige Schrift is het levende Woord van God. De Schrift is profetie, is verkondiging. De inhoud van de Schrift is onuitputtelijk rijk, er valt veel te verkondigen. Maar het hart van de verkondiging is dat God tot ons gekomen is in de gestalte van Jezus Christus om de macht van de zonde en van de dood te breken. Het woord Evangelie betekent dan ook "tijdning van verwinning".

Wij wensen U gezegende Paasdagen

De kerk is niet gediend van dienaren die een eigen tijdning brengen. Het is dienstig dat zij beseffen slechts boodschappenjongens te zijn die wel op een originele manier de tijdning van hun Opdrachtgever mogen brengen (graag zelfs, het levende Woord is niet gediend van dooie dienders), maar aan de inhoud van die tijdning niets hebben af te doen.

Hun ambt is een heilig ambt, aan God toegewijd en niet aan eigen ideeën. Wie voor deze nederigheid niet voelt, moet geen dienaar des Woords worden, maar filosoof. De apostel Paulus schrijft: "Vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften."

De kerk is heilig als zij vóór alle dingen deze verrassende boodschap brengt. Zij is slechts in schijn heilig als zij deze kern uit de verkondiging weglaat. Dan heeft de Opdrachtgever het niet meer voor het zeggen, maar de boodschappenjongen.

Dan heeft de koning geen stem meer, maar spreken zijn gezanten op eigen gezag. Zonder het volbrachte werk van Christus gaan we aan onze schuld en onze dood totaal te gronde. Een prediking, waarin de verzoening van onze schuld wordt ontkend of verzwegen, is geen heilig Evangelie, geen tijdning van overwinning.

Bijbels dagboek "Toekomst" Jaap Zijlstra

Nog enkele wetenswaardigheden uit Zaanstad.

(Piet van der Brugge)

Mede vanwege meerdere reacties hierbij nog wat nieuws. Van de drie opvangcentra in Zaanstad met 1.600 vluchtelingen is er één gesloten, omdat de eigenaar daar zijn bedrijf is begonnen. Het tentenkamp tegenover de kerk en de voormalige gevangenisboten hebben bij elkaar ruim 800 vluchtelingen.

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Zij worden nu door meer dan 500 vrijwilligers bijgestaan. Ik heb het reeds eerder geschreven maar Rooms-Katholieken, Protestanten, Moslims, niet gelovigen, als een hechte gemeenschap wordt er samengewerkt. Bewoners in de buurt? : geen enkel commentaar! Zo zou Nederland en de wereld er meer uit moeten zien! Enkele weken geleden zouden wij afscheid nemen van een groep vluchtelingen, die werden overgeplaatst uit het tentenkamp naar een andere stad. Afscheid om 14.00 uur. Zij waren echter reeds om 09.30 uur vertrokken.....Tijdens de evaluatie, die iedere middag gebeurt in de kerk na vertrek van onze " gasten", bracht Kees, onze vrijwilligersleider, dit ter sprake. Bij deze man liepen daarbij tranen over zijn wangen. Eigenlijk heel begrijpelijk, mensen waar je maanden mee hebt samengewerkt. Een jonge moslima en trouwe medewerkster Jamila stond plotseling op. Ze sloot Kees in haar armen en gaf hem drie gemeente zoenen. Ze zei: "Als zo'n stoere man zijn hart zo laat spreken, vind ik, dat ik hem best even mag troosten!" Zo iets ontroert ons allemaal en maakt de groep nog hechter!

Joke en ik maakten ook zoiets mee. Ik reed iedere week vier vluchtelingen van de boten naar een dansschool. Gratis mochten zij daar twee avonden in de week een uur dansen. In de auto zongen wij veel. De mannen leerden mij Syrische melodieën en ik heb ze geleerd: "En wij komen met z'n allen van de Zaan". Wij hadden veel plezier in de auto en soms riepen ze: "Piet, stoppen! Rood!" (Onderweg probeerde ik ze woordjes en kleine zinnen te leren)

Joke en ik waren bij deze mensen uitgenodigd op de boten. In feite mogen burgers daar niet komen. Wij hadden een verzoek ingediend en onze doopcelen zijn zeer uitvoerig gescreend. Wij werden toegelaten op de boot en ontvangen in een kleine super schone kamer, waar twee Syrische broers samen waren ondergebracht.

Van hun armoedje kregen wij koffie en koek. Vervolgens werden er twee bordjes met bestek neergezet Daarna werd er een

sinaasappel en appel op ons bordje gelegd en kregen wij spulletjes om onze handen te reinigen. Werkelijk, daar wordt je stil van!

Na een uurtje namen zij ons mee naar een andere kamer van hun oom, ook bekend van de autoritten. Direct zette deze oom eveneens bordjes met vruchten neer..... Wat een gastvrijheid, wat een dankbaarheid!

De volgende morgen ontving ik een mail: "Joke en Piet, hartelijk bedankt voor alles, maar wij zitten nu in de bus naar Wageningen.... Werkelijk, het voelde alsof familieleden plotseling uit je leven vertrokken waren.

De laatste tijd merken wij, dat meerdere vluchtelingen psychische problemen krijgen. Zij maken zich veel zorgen: ze horen vrijwel niets van het COA, overplaatsing duurt lang , soms (5 maanden), zij hebben niets te doen en hun geld raakt op, ook bij hun thuisfront. Het COA geeft in de noodopvang slechts bed, bad en brood, maar geen geld.

De mensen uit de tenten hebben dagelijks ontspanning en lessen in de kerk. Degenen die in de boten verblijven zijn ruim 5 km verwijderd van de kerk. Op de boten is geen ruimte en mogelijkheid tot ontspanning, er zijn geen winkels in de buurt, alleen een troosteloos en uitgestrekt industriegebied. Wij hebben vrijwilligers genoeg, die les kunnen geven, een luisterend oor willen bieden en veel meer. Maar het kan moeilijk in de buitenlucht gebeuren. Samen met de overheid wordt nu gezocht naar oplossingen en wij zijn rond! Er is besloten, dat wij dagelijks mensen ophalen met auto's bij de boten en ze naar de kerk vervoeren.

In ons kerkblad in Zaandam stond laatst een artikel over diaconale taken.

Ook dit vluchtelingenwerk valt eigenlijk hieronder. Volgens Mattheus 25: "hongerigen spijzen, dorstigen laven, naakten kleden, vreemdelingen herbergen, zieken verzorgen en gevangenen bezoeken!"

In de Grote Kerk in Alkmaar is dit trouwens prachtig in zeven

schilderijen weergegeven.

De dichter Hub Crijns heeft het als volgt verwoord:

Ubi caritas est

gebrekkig, ziek, gevangen, koud, vreemd, eenzaam, verdrietig
 liefdevol, raken en aanraken, geraakt worden, raakbaar zijn,
 ogen om te zien, oren om te luisteren, neus om te ruiken,
 handen om te gebruiken, voeten om te lopen, rug om te dragen,
 wie dan? hoe dan? je medemens in nood ontmoeten
 zwervers elke dag eten brengen, verslaafde mensen drinken
 geven, verwarde mensen kleden, vreemdelingen onthalen,
 verslaafde gevangenen bezoeken, aids zieken bezoeken,
 verlaten verstorvenen begraven, barmhartigheid doen,
 gerechtigheid nastreven, ruzie verzoenen, vrede maken

waar liefde is daar is God

Het mysterie van de Drieëenheid *(ingebracht door Bert Boxtart)*

*Naast de "Innerlijke Burcht" (zie vorige "Kerkbanden"), schreef
 Teresia van Avila o.a. een autobiografie en haar
 "Gewetensbrieven". Uit een aantal van deze brieven, geschreven
 gedurende de periode van 1571 tot 1575 volgen onderstaand
 enige fragmenten, waarin ze enkele van haar mystieke ervaringen
 beschrijft, specifiek m.b.t. De Drieëenheid.*

Dinsdag na Hemelvaart bad ik nog wat na de communie;
 eerder moeizaam, want ik was zó verstrooid dat ik mijn
 aandacht niet kon concentreren; ik bekleog me bij de Heer
 over onze ellendige natuur. Mijn ziel begon in vlam te raken.
 Ik leek duidelijk de aanwezigheid van heel de Drieëenheid te
 bezitten in een intellectueel visioen. Door een bepaalde manier
 van voorstellen, begreep ik — als een beeld van de waarheid
 om het met mijn traag verstand te kunnen vatten — hoe God
 drie en één is. Zo leek het me dat de drie Personen met mij

Wij wensen U gezegende Paasdagen

spraken, in mijn ziel stelden ze zich afzonderlijk voor; ze
 zeiden dat ik van die dag af drie dingen in mij zou zien
 verbeteren, want elk van die Personen verleende mij een
 genade: de ene de liefde, dan de vreugde in het lijden, en
 tenslotte het voelen van die brandende liefde in mijn ziel. Ik
 begreep de woorden van de Heer: „dat de drie goddelijke
 Personen zullen verblijven in de ziel die in staat van genade is”.
 Ik zag Ze binnen in mij op de manier die ik reeds vermeld heb.

Ik dankte de Heer voor zo'n grote gunst, waarvoor ik mij
 onwaardig voelde. Ik vroeg dan met oprechte smart aan
 Zijne Majesteit waarom Hij mijn hand had losgelaten en mij
 aan mijn ellende overliet, aangezien Hij mij zulke genaden
 moest verlenen? Daags voordien had ik immers grote smart
 gevoeld om mijn zonden die mij voor ogen stonden. Ik zag klaar
 het vele dat de Heer vanaf mijn kinderjaren had gedaan om
 mij tot Zich te trekken met zeer efficiënte middelen; maar
 niets hielp me vooruit. Zo werd mij de uitbundige liefde van
 God voor ons duidelijk, doordat Hij alles vergeeft als wij tot
 'Hem willen terugkeren; vooral zijn liefde voor mij, meer dan
 voor wie ook, werd me klaar, en dit om vele redenen.

Die drie Personen die ik als één God zag, 'maakten zo'n
 indruk in mijn ziel dat het onmogelijk zou zijn niet ingekeerd te
 blijven in zo'n goddelijk gezelschap indien die gunst aanhield.

Er is geen reden om enige andere feiten en woorden neer
 te schrijven die ik toen vernomen heb.

 Die aanwezigheid van de drie Personen, waarover ik sprak,
 houdt tot vandaag aan — het is de gedachtenis van Sint-
 Paulus —, Ze zijn bijna altijd in mijn ziel aanwezig. Daar ik
 gewoon was enkel Jezus Christus tegenwoordig te weten,
 leek het mij een moeilijkheid drie Personen te zien, ofschoon
 ik begrijp dat Ze één God zijn. Vandaag zei me de Heer, toen
 ik daaraan dacht, dat ik er verkeerd aan deed door de dingen

Wij wensen U gezegende Paasdagen

van de ziel voor te stellen zoals die van het lichaam. Ik moest begrijpen dat ze erg verschillen ; de ziel is in staat grote vreugde te genieten. Dit beeld kwam bij mij op: zoals een spons zwelt door het zuigen van water, zo leek mijn ziel vervuld van die Godheid. Op een bepaalde wijze genoot ze in zichzelf van de drie Personen die ze in zich bevatte.

Ik hoorde ook: „Doe geen moeite om Mij in jou op te sluiten, maar sluit jezelf op in Mij". Het leek me dat die drie Personen vanuit het binnenste van mijn ziel — waar ze zichtbaar aanwezig waren — Zich meedeelden aan alle schepselen, zonder mij te kort te doen of mij te verlaten.

Een dag na het feest van de heilige Matteüs, bevond ik mij in de toestand die ik gewoonlijk ken sinds ik het visioen zag van de allerheiligste Drieëenheid en hoe zij aanwezig is in de ziel die in staat van genade is.

.....

Wie onwetend is, meent dat de drie Personen van de allerheiligste Drieëenheid — zoals we het ook afgebeeld zien — in één persoon zijn. Zoals men één lichaam schildert met drie gezichten. Het verbaast ons zozeer dat het ons onmogelijk voorkomt.

Niemand schijnt erover te durven denken, omdat het verstand in de war raakt. Men vreest aan die waarheid te gaan twijfelen en zo verliest men een groot gewin. Er werden mij drie onderscheiden Personen getoond. Elk van hen kan men zien en toespreken.

Daarna dacht ik die waarheid bevestigd te zien doordat enkel de Zoon mens werd. Deze Personen beminnen en kennen elkaar en delen Zich aan elkaar mee.

Maar wanneer ieder afzonderlijk is, hoe zeggen we dan dat ze alle drie één Wezen zijn? Wij geloven dit. Het is een grote waarheid en ik zou daarvoor duizendmaal de dood willen

Wij wensen U gezegende Paasdagen

ondergaan.

In alle drie Personen is er slechts één wil, één kracht en één heerschappij, zodat de een niets kan zonder de ander. Er is maar één Schepper van al wat bestaat. Zou de Zoon een mier kunnen scheppen zonder de Vader ? Neen, want Zij zijn één macht. Zo is het ook met de heilige Geest. Zodat er één almachtige God is en alle drie Personen één Majesteit. Zou iemand de Vader kunnen beminnen en niet tegelijk de Zoon en de heilige Geest ? Neen, wie één de drie goddelijke Personen eert, eert ze alle drie en wie er één beledigt, beledigt ze alle drie. Zou de Vader zonder de Zoon en de heilige Geest kunnen zijn ? Neen, want Zij zijn één Wezen. Waar de ene is, zijn Zij alle drie, aangezien Ze ondeelbaar zijn. Hoe zien we dan dat deze drie Personen onderscheiden zijn en de Zoon de menselijke natuur aannam, maar niet de Vader of de heilige Geest ? Dat verstond ik niet; de theologen weten het wel. Ik weet wel dat Zij alle drie hun deel hadden in dat zo wonderbare werk. Ik houd mijn gedachten daar niet mee bezig. Mijn geest blijft uiteindelijk staan bij gedachte dat God almachtig is ; Hij kon zoals Hij wilde en zo zal Hij alles kunnen wat Hij wil. Hoe minder ik het begrijp, des te meer geloof ik het en neemt mijn godsvrucht toe. Hij zij gezegend voor altijd. Amen.

Ik had pas gecommuniceerd op het feest van de heilige Augustinus toen mij — ik kan niet zeggen hoe — te verstaan, ja bijna te zien, werd gegeven (maar het bleef bij een vlug voorbijgaand verstandelijk visioen) hoe de drie Personen van de allerheiligste Drieëenheid, die in mijn hart gegrift staan, één zijn. Ik begreep het door zo'n merkwaardig beeld en zo'n helder licht dat dit een heel andere uitwerking had dan enkel het geloof in dit geheim heeft. Sindsdien kan ik niet aan één van de drie Personen denken, zonder te begrijpen dat er drie zijn. Toen ik vandaag overwoog hoe enkel de Zoon mens geworden was,

Wij wensen U gezegende Paasdagen

alhoewel Ze één zijn, deed de Heer mij begrijpen hoe Ze onderscheiden zijn, ook al zijn Ze één. Het is zo verheven dat de ziel opnieuw verlangt het lichaam te verlaten dat haar belet ervan te genieten. En al lijkt het dat onze laagheid er nauwelijks iets kan van begrijpen, toch put de ziel er voordeel uit en zelfs in één ogenblik onvergelijkelijk méér dan door vele jaren overweging, zonder te begrijpen hoe.

Eens bevond ik mij ingekeerd in bijzijn van het gezelschap dat ik steeds in mijn ziel draag. God leek op zo'n manier in mij aanwezig dat ik aan het woord van Sint-Petrus dacht: „Jij bent de Christus, Zoon van de levende God“. Want zo levendig voelde ik God in mijn ziel. Dit visioen is niet te vergelijken met andere visioenen, want het vergroot de kracht van het geloof. Het is zelfs zo dat men niet kan twifelen dat de Drieëenheid in ons woont door haar tegenwoordigheid, kracht en wezen. Dat begrijpen brengt een groot voordeel mee.

Omdat ik er verwonderd over stond zo'n majesteit in zo iets laags als mijn ziel te zien, hoorde ik : „Ze is niet laag, dochter, want ze is naar mijn beeld geschapen“. Ik begreep ook enkele redenen waarom God zich meer in de ziel verheugt dan in andere schepselen. Maar ze zijn zo verheven dat ik het niet kan weergeven, ofschoon mijn verstand ze heel vlug begreep.

Meditatie over Judas. Johannes 12 : 2-6 *(Bert Oosthoek)*

Een paar maanden geleden kocht ik het boek van Fik Meijer; "Jezus en de vijfde evangelist". De schrijver geeft ons via Flavius Josephus een boeiende kijk op Jezus vanuit de optiek van deze Joodse geschiedschrijver.

Uit de enorme hoeveelheid materiaal kies ik voor vandaag, geholpen door Fik Meijer, een paar bladzijden over Judas. Meijer noemt het: de motieven van een verrader.

In de evangeliën wordt Judas twintig keer genoemd, in Handelingen van de Apostelen twee maal.

Hij wordt afgeschilderd als een meeloper, niet iemand die zich liet gelden.

Hoe moeilijk het is om hem te plaatsen in het gevolg van Jezus, blijkt alleen al uit de verschillende interpretaties van zijn naam, Iskariot.

Sommigen menen dat Iskariot wijst op zijn sympathie voor de Sicarii, de dolkdragers die later zo'n prominente rol speelden in de opstand van de Joden tegen de Romeinen.

Anderen suggereren dat de naam is afgeleid van het Hebreeuwse sáqar, dat 'de valse' betekent.

Die naam past goed bij Judas, ze was een toespeling op zijn verraad

Ook de opvatting dat Iskariot wijst op Keriot, de geboorteplaats van Judas, is in wetenschappelijke commentaren te vinden.

De evangelisten hebben niet een eensluidende verklaring voor het verraad van Judas. Marcus geeft er helemaal geen motief voor. Mattheüs noemt geld de reden waarom Judas Jezus verraadde en Lucas stelt dat Satan Judas tot zijn daad heeft aangezet. Johannes gaat nog een stap verder. Hij schrijft dat Jezus al lang van te voren wist dat Judas degene was die hem zou uitleveren. Er was niets goeds aan hem, volgens Johannes. Hoe hij over hem dacht blijkt uit het stukje dat we net gelezen hebben. Het beeld van Judas als een door Satan bezeten ordinaire geldwolf, heeft tot op de dag van vandaag standgehouden.

Fik Meijer vraagt zich af: "Maar wás geld voor Judas de drijfveer om Jezus te verraden? Er is een andere benadering mogelijk. Marcus die geen enkele motivering geeft voor het gedrag van Judas, wist het misschien ook niet of hij wilde de verhalen die hij daarover gehoord had, niet vertellen. Die waren te pijnlijk.

Voor Jezus maar ook voor hem zelf, aangezien hij de boodschap van Jezus wilde doorgeven.

Het lijkt er op dat vlak vóór en tijdens Jezus' verblijf in Jeruzalem heel wat mensen zich van hem hadden afgewend, teleurgesteld over wat twee jaar preken in Galilea en Judea hadden opgeleverd. Ooit had Jezus hen betoverd. Zij hadden in hem geloofd en hadden hem na zijn Bergrede tot koning willen uitroepen, maar hij had aan de lokroep van zijn volgelingen geen gehoor gegeven.

Nu, in Jeruzalem, kwamen ze erachter dat het beloofde nieuwe koninkrijk verder weg was dan ooit. De leden van het Sanhedrin en een aantal Farizeeën en Schriftgeleerden zouden niet rusten voordat Jezus was uitgeschakeld.

Judas was vermoedelijk een van degenen die onder ogen zag dat de man die het koninkrijk van God op aarde vorm wilde geven, weldra zou worden opgepakt. De vijanden van Jezus zouden vervolgens ook zijn volgelingen opzoeken om de hele beweging met wortel en tak uit te roeien. Hij wilde dat lot ontlopen. En hoe kon hij zich beter vrij pleiten van de beschuldiging dat hij een vertrouweling van Jezus was dan door diens tegenstanders te vertellen waar ze hem konden vinden. Misschien speelde ook mee dat Judas onder de leerlingen van Jezus een buitenbeentje was, als we tenminste aannemen dat zijn bijnaam Iskariot in verband moet worden gebracht met een van de twee dorpen in Judea die Keriot heetten. Als Judas werkelijk uit Keriot kwam, was zijn relatie met Jezus en de overige leerlingen, die in Galilea getogen waren, vermoedelijk niet zo intiem. De anderen kenden elkaar allemaal van nabij, Judas was min of meer een vreemdeling, een buitenstaander. Dat maakte het voor hem ook gemakkelijker om de groep vaarwel te zeggen.

In deze tijd, voor Pasen leek het me boeiend om deze poging van Fik Meijer aan u voor te leggen. Het sprak mij wel aan en Wie het beter weet mag het zeggen!

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Muziekagenda

(Cor Pors)

- Vrijdag 25 maart 2016** Grote kwartetkunst van Haydn, Mozart, Brahms en J. Strauss "Odessa Strijkkwartet"
- Vrijdag 29 april 2016** New Orleans te gast in Denia voor vrienden van Lionel Hampton en Louis Armstrong "Tumbata Jazz & Friends Big Band" met Eva Olivencia
- Deze concerten vinden plaats in het Denia Centro Social, entree 13 euro. Aanvang 19.00 uur.

Vrijdag 22 en zaterdag 23 april 2016 om 15:00 uur
tuinconcerten (bij minder goed weer binnen) in
"Villa El Nido", Carrer del Mila 15-17, Javea (Costa Nova)
Pianisten Daniel Wayenberg en Martin Oei.

Werken: Gabriel Fauré, Dolly suite opus 56 (quatre mains)
Frederic Chopin, Piano Concerto No 2, opus 21.
(op twee vleugels)
Franz Liszt, Etudes d'execution transcendentes
(Wayenberg solo)
Franz Liszt, Piano Concerto No 2 in A Major
(op 2 vleugels)

Tickets 49 euro incl. "meet en greet, food en drinks" bestellen
www.momentosdemusica.es, of tel. Peter Neeteson 634 979 620
of peter@momentosdemusica.es

Vooraankondiging:

Zondag 8 mei 2016 Moederdagsconcert van de organist Josep Vicent Giner in de Stadskerk van Pedreguer.

Voorverkoop: Tel 965 788 840 of aan de avondkassa.

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- Dominicaanse Republiek
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

In februari, maart en april is ds. Bert Oosthoek uit Arnhem onze predikant.

Indien u prijs stelt op huisbezoek verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal medio van de maand beschikbaar. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 10 april uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraadsvergadering** wordt in principe gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van te voren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Wij wensen U gezegende Paasdagen

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D
Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Denia.
Elke zondag om 11 uur (aansluitend
koffie/thee drinken)

Kerkgebouw:

Kerkdiensten:

Pastorie,

Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Denia
e-mail: pastorienig@gmail.com

Predikant:

Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon:	96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea		60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea,		68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa		96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa		96 574 7431
Huismeester	Chris de Jong, Teulada		67 772 9509
red. Kerkband	Bert Boxtart, Javea		67 636 0501
1 vacature			

De emailadressen van de kerkenraadsleden vindt u op de website.

Organisten:

Edo Luynenburg	96 575 6547
Cor Pors	96 646 0841
Peter Neeteson	63 497 9620 of 0031-622413706

Hulp in nood:

Martine Gerth	96 579 5152
Ati de Jong	63 023 8424

Website:

www.kerkdenia.nl

Email:

ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje:

Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland:

Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia

Wij wensen U gezegende Paasdagen